EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

9. november 2006 *

Kohtuasjas C-205/05,

mille esemeks on EÜ artikli 234 alusel Tribunal des affaires de sécurité sociale de Longwy (Prantsusmaa) 14. aprilli 2005. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 11. mail 2005, menetluses

Fabien Nemec

versus

Caisse régionale d'assurance maladie du Nord-Est,

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans, kohtunikud R. Schintgen (ettekandja), J. Makarczyk, G. Arestis ja L. Bay Larsen,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

kohtujurist: J. Kokott,
kohtusekretär: ametnik K. Sztranc-Sławiczek,

arvestades kirjalikus menetluses ja 23. märtsi 2006. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

— F. Nemec, esindaja: advokaat M. Gamelon,

— Caisse régionale d'assurance maladie du Nord-Est, esindajad: advokaadid A. Schaf Codognet ja F. Verra,

— Prantsuse valitsus, esindajad: G. de Bergues ja C. Bergeot-Nunes,

— Ühendkuningriigi valitsus, esindaja: J. Stratford,

— Euroopa Ühenduste Komisjon, esindaja: D. Martin,

olles 27. aprilli 2006. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes, nõukogu 21. märtsi 1972. aasta määruse (EMÜ) nr 574/72, millega on kehtestatud määruse nr 1408/71 rakendamise kord, muudetud ja ajakohastatud nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97 (EÜT 1997, L 28, lk 1; ELT eriväljaanne 05/03, lk 3, edaspidi vastavalt „määrus nr 1408/71" ja „määrus nr 547/72"), artikli 15 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta (ELT L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72) ning EÜ artikli 39 tõlgendamist.

2 See taotlus esitati F. Nemeci ja Caisse régionale d'assurance maladie du Nord-Est'i (edaspidi „CRAM") vahelises kohtuasjas seoses viimati nimetatu keeldumisega võtta asbestiga kokkupuutunud töötajatele kutsealase tegevuse enneaegse lõpetamise korral makstava toetuse (edaspidi „asbestiga kokkupuutunud töötaja toetus") suuruse arvutamisel arvesse F. Nemecile Belgias töötamise ajal makstud palka.

Õiguslik raamistik

Ühenduse õigusnormid

Määrus nr 1408/71

3 Määruse 1408/71 artikkel 1 sätestab:

„Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

[...]

t) *hüvitised ja pensionid* — kõik hüvitised ja pensionid, sealhulgas kõik sellesihilised eraldised riiklikest fondidest, revalvatsioonilisandid ja täiendavad hüvitised, arvestades III jaotises sätestatut, samuti ühekordsed hüvitised, mida võidakse maksta pensionide asemel, ning sissemaksete tagasimaksed;

[...]"

4 Määruse nr 1408/71 artikli 3 pealkirjaga „Võrdne kohtlemine" lõige 1 sätestab:

„Liikmesriigi territooriumil elavatel isikutel, kelle suhtes on kohaldatav käesolev määrus, on liikmesriigi õigusaktide alusel samasugused kohustused ja õigus saada samasuguseid hüvitisi kui kõnealuse liikmesriigi kodanikel, arvestades käesoleva määruse erisätteid."

5 Nimetatud määruse artikli 4 lõige 1 määratleb selle määruse materiaalse kohaldamisala:

„Käesolevat määrust kohaldatakse kõigi õigusaktide suhtes, mis reguleerivad järgmisi sotsiaalkindlustusliike:

a) hüvitised haiguse ning raseduse ja sünnituse korral;

b) invaliidsushüvitised, sealhulgas hüvitised, mis on mõeldud töövõime säilitamiseks või parandamiseks;

c) vanadushüvitised;

d) toitjakaotushüvitised;

e) tööõnnetus- ja kutsehaigushüvitised;

f) matusetoetused;

g) töötushüvitised;

h) perehüvitised."

6 Sama määruse artikli 4 lõige 2 näeb ette, et määrust „kohaldatakse kõigi sotsiaalkindlustuse üld- ja eriskeemide suhtes, olenemata sellest, kas need on osamakselised või mitteosamakselised [...]".

7 Kõnealuse määruse III jaotise 4. peatükk, mis reguleerib tööõnnetusi ja kutsehaigusi, sisaldab artiklit 58 pealkirjaga „Rahaliste hüvitiste arvutamine", mille lõige 1 sätestab:

„Selle liikmesriigi pädev asutus, kelle õigusaktid näevad ette rahaliste hüvitiste arvutamise keskmise palga põhjal, määrab sellise keskmise palga kindlaks üksnes lähtuvalt palgast, mida on arvestatud nimetatud õigusaktide alusel täitunud perioodide eest."

Määrus nr 574/72

8 Määruse nr 547/72 artikkel 15 näeb ette „[k]indlustusperioodide liitmise üldreeglid".

Määrus nr 883/2004

9 Määruse nr 883/2004 artikli 87 lõike 1 järgi ei kehti sellest määrusest „tulenevad õigused [...] enne määruse kohaldamiskuupäeva".

10 Sama määruse artikli 90 lõige 1 näeb ette, et „määrus [...] nr 1408/71 tühistatakse alates käesoleva määruse kohaldamiskuupäevast".

11 Määruse nr 883/2004 artikkel 91 sätestab:

„Käesolev määrus jõustub 20. päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas.*

Seda kohaldatakse alates rakendusmääruse jõustumise kuupäevast."

Siseriiklikud õigusnormid

12 23. detsembri 1998. aasta seadus nr 98-1194 sotsiaalkindlustuse rahastamise kohta 1999. aastal (JORF, 27.12.1998, lk 19646), muudetud 29. detsembri 1999. aasta seadusega nr 99-1140 sotsiaalkindlustuse rahastamise kohta 2000. aastal (JORF, 30.12.1999, lk 19706, edaspidi „seadus nr 98-1194"), nägi ette erikorra asbestiga kokkupuutunud töötajate ja endiste töötajate kutsealase tegevuse enneaegse lõpetamise kohta. Seaduse nr 98-1194 artikkel 41 sätestab:

„I. — Asbesti sisaldavate materjalide tootmisettevõttes, asbestiga seotud tulekindlustus- ja soojusisolatsioonitöid teostavas ettevõttes või laevaehitus- ja laevaremondiettevõttes töötavale või töötanud isikule makstakse kutsealase tegevuse enneaegse lõpetamise toetust tingimusel, et see isik lõpetab igasuguse kutsealase tegevuse ning vastab järgmistele tingimustele:

1° ta töötab või on töötanud ühes ülalnimetatud ettevõtetest, mis on kantud töö-, sotsiaalkindlustus- ja eelarveministrite määrusega kinnitatud loetelusse, ajal, mil selles ettevõttes valmistati või töödeldi asbesti või asbesti sisaldavaid materjale;

2° ta on jõudnud teatavasse vanusesse, mis võib varieeruda sõltuvalt töötamise ajast lõikes 1 sätestatud ettevõttes, kuid mitte vähem kui 50 eluaastat,

[...]

Alates 50. eluaastast on õigus saada kutsealase tegevuse enneaegse lõpetamise toetust ka neil praegustel või endistel töötajatel, kellel on üldskeemi kohaselt tuvastatud asbestist põhjustatud kutsehaigus, mis on kantud töö- ja sotsiaalkindlustuse ministrite määrusega kinnitatud loetellu.

Kutsealase tegevuse enneaegse lõpetamise toetust ei maksta ajal, mil isik saab sotsiaalkindlustuse seadustiku artiklis L. 131-2 sätestatud hüvitist või toetust, vanadus-, töövõimetus- või ennetähtaegset pensioni või kutsealase tegevuse enneaegse lõpetamise toetust, kui järgmises lõigus ei ole sätestatud teisiti.

Sotsiaalkindlustuse koodeksi VII osa 1. jaotise I peatükis ettenähtud eriskeemiga hõlmatud töövõimetus-, toitjakaotus- või vanaduspensionile lisaks võib maksta diferentseeritud toetust käesolevas artiklis sätestatud tingimustel arvutatud toetuse ulatuses.

II. — Toetuse suurus arvutatakse toetuse saaja viimase 12 töötatud kuu keskmise brutokuupalga alusel, võtmata sealjuures arvesse vastavalt määruses sätestatud tingimustele teatavat töötamise aega, mil isik sai vähendatud sissetulekut. See summa arvutatakse ümber samamoodi nagu tööseadustiku artikli L. 322-4 teise lõigu alusel määratud hüvitised.

[...]

Toetuse maksmine lõpetatakse, kui toetuse saaja vastab tingimustele, mis on vajalikud vanaduspensioni täies ulatuses saamiseks, nagu see on sätestatud sotsiaalkindlustuse seadustiku artiklites L. 351-1 ja L. 351-8.

[...]"

13 29. märtsi 1999. aasta määruse nr 99-247, mis reguleerib kutsealase tegevuse enneaegse lõpetamise toetust, mis on sätestatud sotsiaalkindlustuse rahastamist 1999. aastal käsitleva seaduse artiklis 41 (JORF, 31.3.1999, lk 4471), artikkel 2 sätestab:

„Toetuse määramise aluseks võetav palk arvutatakse sotsiaalkindlustuse seadustiku artiklis L. 242-1 sätestatud sissetuleku alusel, mida isik sai viimase 12 töötatud kuu jooksul. Sotsiaalkindlustuse seadustiku artiklis R. 351-29-2 sätestatud eeskirjade kohaselt võetakse see sissetulek, mis on vajadusel ümber arvutatud, arvesse sama seadustiku artiklis L. 241-3 ettenähtud selle ülemmäära kuni kahekordses summas, mis kehtib toetuse saamise õiguse tekkimise päeval. Aluseks võetav palk võrdub sel viisil arvutatud keskmise kuusissetulekuga.

Igakuise toetuse suurus on 65% eelmise lõigu kohaselt määratud aluseks võetavast palgast, kuid mitte rohkem kui sotsiaalkindlustuse seadustiku artiklis L. 241-3 ettenähtud ülemmäär, ja millele lisandub 50% aluseks võetavast palgast selle palga osas, mis moodustab nimetatud ülemmäärast 100% kuni 200%.

Toetuse miinimummäär ei või olla madalam kui tööseadustiku artiklis L. 351-3 sätestatud kindlustushüvitise miinimummäär. Sellegipoolest ei või tagatud toetuse summa olla suurem kui 85% aluseks võetavast palgast.

14 Sotsiaalkindlustuse seadustiku artikkel L. 242-1 sätestab:

„Sotsiaal- ja tööõnnetuskindlustuse ning peretoetuste sissemaksete arvutamisel võetakse sissetulekuna arvesse kõiki summasid, mida töötajatele tehtud töö eest või töösuhtest tulenevalt makstakse, eelkõige palka, tasustatud puhkuse hüvitist, töötaja sissemakseteks kinnipeetud summat, hüvitisi, preemiaid ja teisi rahas või loonusena makstavaid hüvitisi ning vahetult või kolmanda isiku vahendusel saadud lisatasusid. [...]

[...]"

15 9. juuni 1999. aasta ringkirja nr DSS/4B/99/332, mis käsitleb asbestiga kokkupuutunud töötajate kutsealase tegevuse enneaegse lõpetamise erikorra rakendamist, eesmärk on kehtestada eeskirjad asbestiga kokkupuutunud töötajatele ettenähtud toetuse määramiseks, arvutamiseks ja maksmiseks piirkondliku haigekassa poolt. Selles ringkirjas märgitakse muuhulgas, et kõnealuse toetuse arvutamise viisi ja välismaal töötatud ajaga seoses „võib esineda mitmeid juhtumeid. Kui palga pealt on makstud sotsiaalkindlustuse seadustiku artikli L. 242-1 alusel sotsiaalkindlustusmakseid, siis võetakse arvesse see palk sellele vastavate perioodidega. Muudel juhtudel võetakse arvesse palk, mis on saadud viimase aasta jooksul Prantsusmaal töötades".

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

16 Prantsuse kodanik F. Nemec, kes on sündinud 1954. aastal ja kelle elukoht on Prantsusmaal, töötas aastaid ühes seal asuvas ettevõttes. Asjas on tuvastatud, et töötamisel puutus ta kokku asbestiga.

17 Pärast seda, kui ta 1994. aastal koondati seoses tema tööandja tegevuse täieliku lõpetamisega Prantsusmaal, leidis ta samal aastal töökoha ühes Belgia ettevõttes, mis asus tema elukohast umbes 10 kilomeetri kaugusel. Kogu Belgias töötamise ajal ta elas ja maksis makse jätkuvalt Prantsusmaal.

18 1995. aastal diagnoosis Prantsuse pädev ametiasutus F. Nemecil asbestiga kokkupuutest põhjustatud kutsehaiguse.

19 2004. aasta märtsis F. Nemeci esitatud taotluse põhjal teavitas CRAM teda sama aasta maikuus otsusest määrata talle asbestiga kokkupuutunud töötaja toetus. Vastavalt kehtivatele siseriiklikele õigusnormidele arvutati selle toetuse suurus hageja poolt viimase 12 kuu jooksul Prantsusmaal saadud keskmise palga alusel.

20 Seejärel vaidlustas F. Nemec selle otsuse CRAM-i apellatsioonikomisjonis, väites, et CRAM ei võtnud arvesse viimati talle Belgias makstud palka, mis on suurem asbestiga kokkupuutunud töötaja toetuse arvutamise aluseks võetud palgast.

21 Tuginedes ringkirjale nr DSS/4B/99/332, jättis eelnimetatud apellatsioonikomisjon selle kaebuse rahuldamata.

22 Neil asjaoludel esitas F. Nemec hagi Tribunal des affaires de sécurité sociale de Longwyle, kes otsustas menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas CRAM, keeldudes 29. märtsi 1999. aasta seaduse nr 99-247 rakendusmääruse artiklile 2 ning 9. juuni 1999. aasta ringkirjale DSS/4B/99 nr 332 tuginedes arvesse võtmast F. Nemecile 23. detsembri 1998. aasta seaduse nr 98-1194 artikli 41 alusel määratud asbestiga kokkupuutunud töötajate toetuse arvutamisel tema Belgias saadud palka, kuna selle pealt ei pidanud maksma Prantsuse sotsiaalkindlustuse seadustiku artikli L 242-1 alusel sotsiaalkindlustusmakseid, on võtnud asjaomase isiku suhtes vastu kahjustava otsuse, mis piirab [EÜ] artiklis 39 kehtestatud liikumisvabadust, rikub määrust [...] nr 883/2004 või määruse [...] nr 574/72 artiklit 15?"

Eelotsusetaotluse vastuvõetavus

23 Prantsuse valitsus väidab, et eelotsusetaotlus on vastuvõetamatu, kuna eelotsusetaotluse esitanud kohus ei ole piisavalt täpselt selgitanud esitatud küsimuse faktilist ja õiguslikku raamistikku.

24 Eelotsusetaotluse põhjal ei ole võimalik tuvastada, kas peale Prantsuse Vabariigi puutus F. Nemec asbestiga kokku ka muudes liikmesriikides, ning selles toodud kohaldatavad siseriiklikud õigusnormid on esitatud puudulikult ja ebaselgelt.

Prantsuse valitsus väidab veel, et siseriiklik kohus ei ole selgitanud põhjuseid, miks tal tekkisid kahtlused nimetatud taotluses viidatud erinevate ühenduse õigusnormide tõlgendamisel, ega seost, mis tema hinnangul on ühenduse õigusnormide ja põhikohtuasjas kohaldatavate siseriiklike õigusnormide vahel.

25 Sellega seoses tuleb meenutada, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale eeldab vajadus tõlgendada ühenduse õigust, mis oleks siseriiklikule kohtule kasulik, et siseriiklik kohus määratleks esitatud küsimusi ümbritseva faktilise ja õigusliku raamistiku või vähemalt selgitaks nende küsimuste aluseks olevaid faktilisi asjaolusid (vt eelkõige 26. jaanuari 1993. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-320/90–C-322/90: Telemarsicabruzzo jt, EKL 1993, lk I-393, punkt 6; 8. juuli 1998. aasta määrus kohtuasjas C-9/98: Agostini, EKL 1998, lk I-4261, punkt 4; 9. septembri 2004. aasta otsus kohtuasjas C-72/03: Carbonati Apuani, EKL 2004, lk I-8027, punkt 10, ja 23. märtsi 2006. aasta otsus kohtuasjas C-237/04: Enirisorse, EKL 2006, lk I-2843, punkt 17).

26 Euroopa Kohus on samuti otsustanud, et on möödapääsmatu, et siseriiklik kohus selgitaks vähemalt mingil määral nende ühenduse õigusnormide väljatoomise põhjusi, mille tõlgendamist ta taotleb, ning seost, mis tema hinnangul on vastavate ühenduse õigusnormide ja kohtuasjas kohaldatavate siseriiklike õigusnormide vahel (28. juuni 2000. aasta määrus kohtuasjas C-116/00: Laguillaumie, EKL 2000, lk I-4979, punkt 16; eespool viidatud kohtuotsused Carbonati Apuani, punkt 11, ja Enirisorse, punkt 2).

27 Käesoleval juhul tuleb tõdeda, et Euroopa Kohtul on piisavalt teavet, mille põhjal ta saab anda eelotsusetaotluse esitanud kohtule kasuliku vastuse.

28 Esiteks on eelotsusetaotluses lühidalt, kuid täpselt esitatud põhikohtuasja aluseks olevad asjaolud ja asjaomane siseriiklik õiguslik raamistik. Eelotsusetaotlusest nähtub, et kõnealuse kohtuasja aluseks on taotlus toetuse saamiseks Prantsuse õiguse alusel, millele asjaomasel isikul on õigus ja mille saamiseks täidab ta kahtlemata kõik tingimused. Teiseks on eelotsusetaotluses selgitatud nende ühenduse õigusnormide väljatoomise põhjusi, mille tõlgendamist siseriiklik kohus taotleb, ning seost nende õigusnormide ja kõnealuses kohtuasjas kohaldatavate siseriiklike õigusnormide vahel.

29 Neil asjaoludel ei saa Prantsuse valitsuse argumentatsiooniga nõustuda, mistõttu on eelotsusetaotlus vastuvõetav.

Eelotsuse küsimus

30 Eelotsusetaotluse esitanud kohus küsib sisuliselt seda, kas otsusega, millega keeldutakse võtta asbestiga kokkupuutunud töötaja toetuse arvutamisel arvesse F. Nemecile Belgias makstud palka, rikutakse määrust nr 883/2004.

31 Vastavalt nimetatud määruse artiklile 91 jõustub see määrus 20. päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas, kuid seda kohaldatakse alles alates rakendusmääruse jõustumise kuupäevast.

32 Kuna määruse nr 883/2004 rakendamiseks ei ole käesoleva ajani ühtegi määrust vastu võetud, siis tuleb seetõttu jätkuvalt kohaldada määruse nr 1408/71 sätteid.

33 Sellest järeldub, et siseriikliku kohtu esitatud küsimust tuleb analüüsida viimasena nimetatud määrusest lähtuvalt.

34 Nagu põhikohtuasja pooled, Prantsuse valitsus ja Euroopa Ühenduste Komisjon märkisid, tuleb sellist hüvitist nagu asbestiga kokkupuutunud töötaja toetus, mida antakse endistele töötajatele, kes on asbestiga kokku puutunud ja kes vastavad siseriiklikus õiguses kehtestatud tingimustele, ilma et hinnataks individuaalselt nende isiklikke vajadusi, pidada sotsiaalkindlustushüvitiseks määruse nr 1408/71 artikli 4 lõike 1 punkti e tähenduses, mis näeb ette tööõnnetus- ja kutsehaigushüvitised.

35 Põhikohtuasja eseme, s.o toetuse saaja sissetuleku alusel määratava asbestiga kokkupuutunud töötaja toetuse arvutamise korra osas leiavad CRAM, Prantsuse valitsus ja Ühendkuningriigi valitsus, et keeldumine võtta arvesse välismaal saadud palka, mille pealt ei ole makstud sotsiaalkindlustusmakseid selle liikmesriigi õiguse alusel, kus asub selle toetuse andmiseks pädev asutus, on määruse nr 1408/71 artikliga 58 kooskõlas.

36 Euroopa Kohus on varasemas praktikas eelnimetatud artikliga 58 sisuliselt sarnaselt sõnastatud sätte osas leidnud, et selle sättega ei tehta üksnes kindaks õigusaktid, mida kohaldatakse keskmise palga arvutamisel aluseks võetava perioodi määratlemiseks, vaid selle eesmärk on ka kindlaks teha sissetulek, mida pädev asutus peab võtma arvesse konkreetse perioodi keskmise palga kindlakstegemiseks, millest lähtuvalt arvutatakse siseriiklike õigusaktide kohaselt rahalised hüvitised (vt selle kohta 11. juuli 1979. aasta otsus kohtuasjas 268/78: Pennartz, EKL 1979, lk 2411, punktid 8 ja 9).

37 Samas tuleb märkida, et määruse nr 1408/71 artiklit 58, nagu ka kõiki selle määruse sätteid, peab tõlgendama EÜ artikli 42 valguses (vt selle kohta 9. augusti 1994. aasta otsus kohtuasjas C-406/93: Reichling, EKL 1994, lk I–4061, punkt 21, ja 12. septembri 1996. aasta otsus kohtuasjas C-251/94: Lafuente Nieto, EKL 1996, lk I-4187, punktid 33 ja 38).

38 Nimetatud sätte, mis on kehtestatud töötajate vaba liikumise hõlbustamiseks, eesmärk seisneb eelkõige selles, et võõrtöötajad ei kaotaks õigust saada sotsiaalkindlustushüvitisi ega saaks neid vähendatud määras seetõttu, et nad on kasutanud neile EÜ asutamislepinguga antud õigust vabalt liikuda (vt eespool viidatud kohtuotsused Reichling, punkt 24, ja Lafuente Nieto, punktid 33 ja 38, ning 9. oktoobri 1997. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-31/96–C-33/96: Naranjo Arjona jt, EKL 1997, lk I-5501, punkt 20, ja 17. detsembri 1998. aasta otsus kohtuasjas C-153/97: Grajera Rodríguez, EKL 1998, lk I-8645, punkt 17).

39 On selge, et põhikohtuasjas käsitletavad siseriiklikud õigusnormid võivad panna võõrtöötajad ebasoodsamasse olukorda võrreldes nende töötajatega, kes on töötanud ainult ühes liikmesriigis.

40 Selliste õigusnormide järgi kohaldatakse sellise võõrtöötaja suhtes nagu F. Nemec asbestiga kokkupuutunud töötaja toetuse arvutamise viisi, mille aluseks on rohkem kui kümme aastat tagasi saadud palk, ning millel ei ole seetõttu asjaomase isiku praeguse olukorraga mingit seost, samas kui nende kolleegide puhul, kes on jätkanud töötamist Prantsusmaal, võetakse arvesse tegelik viimane palk. Sellisel juhul oleks kõnealuse töötaja hüvitise summa väiksem võrreldes selle summaga, mis ta oleks saanud juhul, kui ta ei oleks kasutanud oma õigust vabale liikumisele.

41 Kohustus mitte kohelda neid võõrtöötajaid ebasoodsamalt, kes on kasutanud oma õigust vabale liikumisele, ei tähenda siiski seda, et osas, milles määruse nr 1408/71 artikli 58 lõige 1 ei luba võtta rahaliste hüvitiste arvutamisel arvesse teises liikmesriigis saadud palka, tuleb pidada EÜ artiklis 42 sätestatud eesmärgiga vastuolus olevaks. Nimetatud kohustus eeldab üksnes seda, et need hüvitised oleksid võõrtöötaja jaoks sama suured ka siis, kui ta ei oleks kasutanud oma õigust vabalt liikuda (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsused Lafuente Nieto, punkt 39, Naranjo,Arjona jt, punkt 21, ja Grajera Rodríguez, punkt 18).

42 Seega sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas, kuigi määruse nr 1408/71 artikli 58 lõike 1 järgi tuleb arvesse võtta ainult selles liikmesriigis saadud palk, kus asub pädev asutus, tuleb kõnealune palgasumma korrigeerida ja ümber arvutada, et see vastaks palgale, mida asjaomane isik oleks tema ametialase karjääri arengut arvestades tõenäoliselt saanud, kui ta oleks jätkanud töötamist selles liikmesriigis (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsused Lafuente Nieto, punkt 40; Naranjo Arjona jt, punkt 22, ja Grajera Rodríguez, punkt 19).

43 Seega tuleb esitatud küsimusele vastata, et määruse nr 1408/71 artikli 58 lõige 1, mida tõlgendatakse EÜ artiklis 42 sätestatud eesmärgi kohaselt, eeldab, et sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas, tuleb nendest sätetest esimesena nimetatud sättes silmas peetud „keskmise palga" arvutamisel võtta arvesse palka, mida asjaomane isik oleks tema ametialase karjääri arengut arvestades tõenäoliselt saanud, kui ta oleks jätkanud töötamist selles liikmesriigis, kus asub pädev asutus.

Kohtukulud

44 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik

kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes, muudetud ja ajakohastatud nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97, artikli 58 lõiget 1, mida tõlgendatakse EÜ artiklis 42 sätestatud eesmärgi kohaselt, eeldab, et sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas, tuleb nendest sätetest esimesena nimetatud sättes silmas peetud „keskmise palga" arvutamisel võtta arvesse palka, mida asjaomane isik oleks tema ametialase karjääri arengut arvestades tõenäoliselt saanud, kui ta oleks jätkanud töötamist selles liikmesriigis, kus asub pädev asutus.

Allkirjad